

Memòries, d'en Jordi, l'alcalde, per Jordi Iglésias i Massuet, *Quaderns de La Selva* 2013

Santa Coloma de Farners 2012, Edició de l'autor

Jordi Iglésias i Massuet (Santa Coloma de Farners, 1928) ha estat alcalde de la capital de La Selva des de l'any 1979 fins el 1991, regidor del 1991 al 2000 i president de la Llar de Jubilats . Podríem dir que una molt bona part de la seva vida l'ha dedicat a Santa Coloma de Farners. En cos i ànima o així es desprèn de la lectura del llibre *Memòries d'en Jordi, l'alcalde*, editat per ell mateix, maquetat i imprès magníficament per Gràfiques Cantalozella, i presentat per la diada de Sant Jordi de 2012. Fins i tot en l'edició del “seu” llibre Jordi Iglésias ha estat independent i ha fet el que li semblava més adient. I s'agraeix. Jordi Iglésias es presentà tres legislatures sota les sigles de CiU com a independent i en les tres guanyà i governà. Aquesta és una de les primeres impressions que es desprèn de la lectura de les seves *Memòries*: Jordi Iglésias no fou mai un home de partit, sinó un servidor del poble. Quan va veure que no era volgut a les llistes de CiU muntà el seu partit amb un únic objectiu: continuar treballant per Santa Coloma. Malauradament per a ell –o sortosament-, no obtingué el suport suficient en les urnes i restà en l'oposició, sempre constructiva però erosiva per a ell, de forma que en l'inici de la tercera legislatura a l'oposició, es retirà com a regidor.

Memòries, les titula ell mateix. Dietari en diria jo. Hi manca subjectivitat, crítica, anàlisi per titllar-les de *Memòries*. L'autor no vol entrar en temes profunds, complexes a vegades que afectaren a la capital selvatana: els cita i prou. Tanmateix, Jordi Iglésias fa un exercici de vasta memòria i cita, fil per randa, totes les reunions, cites, assemblees, inauguracions, visites, que realitzà com alcalde de Santa Coloma de Farners de l'any 1979 al 1991. Uns anys complicats però precisament plens d'il·lusions, projectes. Els pobles catalans s'obrien no només a la democràcia, sinó al progrés, a l'estat del benestar, i aquesta és la lluita que explica Jordi Iglésias en les seves *Memòries*. Com passar, en la disbauxa del naixent estat democràtic i de les autonomies, d'un ajuntament purament burocràtic a un ajuntament dinàmic, servidor del poble.

Jordi Iglésias ofereix un document, malauradament no gaire freqüent, del dia a dia dels primers alcaldes democràtics. “Tot és possible i tot estar per fer”. I Jordi Iglésias, sempre amb la capsa de teules sota el braç ens mostra com aquell incipient estat pre-democràtic era feble, insegur, inestable. Una visita a Madrid podia ser suficient per

aconseguir el que era impossible de Santa Coloma estant. Una manera de fer personal i intransferible, individualista però eficaç en aquells anys de la transició. Ens queda el regust de comprovar com era més fàcil entendre's amb Madrid que no amb la novella Generalitat de Catalunya. Una bèstia negra per a l'alcalde: la presa de les Fosses, projectada, aprovada i pressupostada per Madrid i aparcada per la Generalitat. En diferents moments del llibre traspua aquesta frustració de l'alcalde. La resta, feina, feina i més feina que no enumeraré en fets, però que serviren per bastir la Santa Coloma actual en serveis culturals, sanitaris, educatius, etc. Només uns fragments per comprovar el tarannà d'un alcalde que estimava i treballava per al seu poble. Quan hi havia problemes d'aigua a Santa Coloma residencial “ *jo personalment anava a partir de les dotze de la nit a obrir l'aixeta per subministrar la totalitat de l'aigua acordada. Això comportava prop d'unes dues hores assegut a l'antiga carretera de Girona, per on passava la canonada i on hi havia el comptador amb les aixetes de control.* ” Una altra vegada, malfiant-se dels anàlisis de l'aigua que li enviaven del Govern Civil “ *vaig comprar personalment un equip per poder analitzar jo mateix l'aigua . Així vaig poder des de casa meva si el que deien era correcte, tot advertint-los que si donaven les dades mal fetes, se les carregarien* ” L'endogàmia burocràtica dels despatxos de Madrid la reflecteix així quan visita al Director General d'Ensenyament per aconseguir la construcció de l'institut de Santa Coloma: “ *Hi vaig anar varies vegades per solucionar petits problemes. Alguna vegada el Director General Julio Seaje estava ocupat i aleshores parlava amb el sots-director, que resultava ser la seva senyora* ”. Un alcalde que treballa a Madrid i a Barcelona per al poble, que ha d'apagar focs encesos (problemes d'immigració, urbanisme) , un alcalde tossut -ell mateix se'n titlla-, capaç de fer el que calgui si és el que ell creu el correcte. A la seva manera, això sí. No és aquesta ressenya un exercici de crítica del bon o mal fer de l'alcalde Jordi Iglesias, però sí que demanaria, com a historiador, que n 'hi haguessin moltes d'aquestes Memòries a la comarca, perquè ens serveixen per conèixer diferents maneres de treballar i sobretot, entendre que quan un alcalde va a dinar o sopar en alguna festa o celebració no hi va pel menjar sinó perquè sap que allà pot trobar l'oportunitat d'aconseguir alguna millora per al poble.

